

at de ville bekæmpe Tuberkulosen i deres Besætninger, godtgjøre hinanden Tabet og derved faae denne Understøttelse. Det vil være meget sandhynligt, og jeg kan derfor ikke forstaa de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds, naar han siger, at han ikke kan gaa med dertil, skjøndt han udtalte, at det vilde være en anden Sag, hvis man vilde staa ned for Føde, og Statskassen saa skulde betale det Hele. Han erklærede dog, at han samstemmede med, hvad han læste op af Dyr-læge Bangs Bog, at man skal vogte sig for at forlange det Yderste; thi det Vigtigste er at faae begyndt; thi hvis man vil forlange for Meget, vil man let kunne standse en god Sag paa dens videre Bane. Men naar han samstemmer hermed, fortaar jeg ikke de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem — jeg synes, de ere i Modstrid med hinanden. Jeg vil anbefale, at man slutter sig til Flertallets Endringsforslag. Foruden Meieriforeningerne er der dernæst Kvægavlforeningen; de større Eiendomme have, som ogsaa det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds fremhævede, fuldt ud faaet Vinene op for Vigtigheden af at bekæmpe Tuberkulosen, og de have allerede taget saa energiske Forholdsregler, at de enkelte større Eiendomme, som nu ere tilbage, virkelig ere Esternølere, og at det er deres egen Skyld, om de kunne til at lide noget væsentligt Tab ved Sygdommen; de maa kunne bekæmpe den. Men de, som her skulle have Statshjælp, det er de Folk, som ikke kunne gaa ind i saadanne Foreninger, det er de mindre Eiendomsbesiddere, det er dem, man paa denne Maade vil hjælpe. Jeg tror, at det vil gjøre stor Nytte, og jeg vil anbefale det høie Thing at gaa ind derpaa. Naar den høitærede Minister — efter Forhandlingerne med ham at dømme — stillede sig saa køligt overfor Flertallets Forslag, saa er det ubetinget en Feil fra hans Side som Agerdykningsminister. Den høitærede Minister siger: Ja, nu have vi vel en Lov, med jeg vil have den yderligere stærket, og han vil saaledes paalægge Jordbrugerne yderligere Forpligtelser, uden at der fra Statens Side ydes dem det Allermindste derfor. Ja, der bydes jo ganske vist dette Dyr lægetilsyn, men ellers bydes der ingen Ting, og det er virkelig for Meget forlangt, at de, som her repræsentere Landbruget, skulle gaa ind paa et saadant Forslag. Jeg tror, man med stor Ret fra vor Side kan sige til den høitærede Minister, at det er en saa moderat Forbring, der her stilles fra Flertallets Side, at vi ere moralsk berettigede til at forordre Ministerens

Støtte til at hjælpe os mod dem, som staa imod os ikke alene her i Thinget, men ogsaa i det andet Thing. Naar Ministeren begrundet sin Modstand derpaa, at han siger, at vor Frygt — jeg taler her om Tuberkulose — er overdreven, saa mener jeg, at hans Standpunkt ikke er rigtigt. Det fremgaar overraskende for Alle, i hvor høi en Grad Dyr lægerne med deres Erfaring ere komne til Erkjendelse af, hvor stærkt Menneftets Tuberkulose hænger sammen med Udbredelsen af Kvægets Tuberkulose. Nu svarer ganske vist den ærede Minister, at Sundhedskollegiet ikke deler denne Opfattelse. Jeg er imidlertid ikke ganske vis paa, at den høitærede Minister har Ret deri. Jeg tror, at han har ladet sig berolige af Sundhedskollegiet, men hvis han vil læse Sundhedskollegiets Svar paa den Henstilling, der blev gjort til det, tror jeg ikke, at det vil bestyrke hans Stilling, thi Sundhedskollegiet siger udtrykkelig, at Menneftet kan faae Tuberkulose direkte fra Kvæget gjennem Mælken, det er det Sikke, men det mener ikke, at man faaer den saa let gennem Rjødet. Paa den anden Side siger det, at Dyrene let kunne faae den fra Menneftet, saa deri synes der altsaa efter Sundhedskollegiets eget Udtryk at være nogen, og det ikke saa liden Overensstemmelse. Jeg vil iøvrigt sige, at det forekommer mig, at det Svar, som Sundhedskollegiet har givet, er noget mærkelig afvisende; thi det, som vi hade om herfra, var, om ikke Sundhedskollegiet vilde gjøre det Samme, som det veterincære Sundhedsraad har gjort, og henvende sig til Landets Læger for at høre deres Mening; men dertil svarede Sundhedskollegiet, at det var overflødig, det vidste god Besked. Det veed det imidlertid slet ikke; hvad det har at holde sig til, er nemlig kun den Bog, der blev udgivet af Doktor Lehmann for 5 Aar siden. Og der er det Mærkelige ved den Sag, at uagtet Lægerne ikke ere blevne opfordrede til at sige deres Mening om den, have de dog uopfordret udtalt sig derom. Det ligger da nær at antage, at dersom der fra Sundhedskollegiets Side var stillet en Opfordring til Lægerne om at meddele os af deres Erfaringer, vilde vi have faaet langt fylligere Oplysninger i saa Henseende. Efter som 7 Læger for 5 Aar siden uopfordret have udtalt deres Anskuelser om Tuberkulosisens Udbredelse forholdsvis lige mellem Mennefter og Kvæg, vilde vi, dersom Sundhedskollegiet, som sagt, havde fulgt vor Opfordring og sendt Breve til alle Landets Læger, nu have haft langt fylligere Oplysninger og Meddelelser til Brug ved Udarbejdelsen af et Lovforslag i saa Henseende. Jeg skal hermed